

ה"ת 14419/12 - אמייתי רחום נגד תחנת משטרה - אשדוד

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 19-12-14419 רחום נ' תחנת משטרה - אשדוד (מרחב לכיש)
תיק חיצוני: 506029/2019

בפני	כבד השופט נועה חקלאי
מבקש	اميיתי רחום ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה
נגד	תחנת משטרה - אשדוד (מרחב לכיש)
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה להחזיר תפוס מכח סעיף 34 ו- 32(ב1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש].
תשכ"ט - 1969.
2. המבקש, בעל עסק לציד הגברה, סיפק שירותו הגברה למסיבה שנערכה ביום 19.11.22 בשטח פתוח באשדוד. עם הגעת השוטרים למקום, ולאחר שהוברר כי המסיבה התנהלה ללא היתר, הופסקה המסיבה על ידי השוטרים וצדוק הגברה נתפס על ידי המשטרה.
3. המבקש, ביקש להחזיר לו את ציוד הגברה שנתפס. לדבריו, הוא לא ארגן את המסיבה, אלא שירותיו נשכו על ידי אחר. לדבריו החרמת הציוד גורמת לעסקו נזק רב, ויש מקום לנקט אמצעים פחות פוגעניים, ולהסתפק לכל היוטר בחתימה על ערבות או פקצת סכום כספי מידתי.
4. לטענת ב"כ המשיבה, במקום התנהלה "נסיבות טבע", שלא כדין, ללא רישון, המבקש נכח במקום במהלך כל האירוע, הציוד שנתפס הוא ציוד מהותי ששימש לביצוע העבירה, ובכונת המשטרה לחילט הציוד בגין ההליכים.
5. נוכח טיעוני הצדדים עינתי בתיק החקירה.

הgam שהחקירה טרם הסתיימה, מהתשתיית הראייתית הקיימת בתיק החקירה נכון לעת זה (כ- 50 יום לאחר האירוע) עולה הרושם כי במקומות התקיימה מסיבה בה השתתפו מעל 100 איש, נגבו לכואורה תשולם מהמשתתפים. החקירה בעניין זה עדין בראשיתה.

המסיבה לכואורה אורגנה על ידי אחר (מוגרבי), אשר הזמין שירות הגבירה מהמבחן. המבחן ששהה במקום בו נערכה המסיבה, זאת במסגרת עבודתו, לצורך התקנת ותפעול ציוד הגבירה.

בתיק החקירה חזה חותם בין המבחן לבין מארגן המסיבה, ממנו עוללה לכואורה כי המארגן הצהיר בפני המבחן כי יש בידו את כל האישורים הדרושים לצורך עריכת האירוע (סעיף 16 לחוזה).

על פניו בשלב זה עוללה הרושם כי חלקו של המבחן באירוע אשר נחקר בפרשה זו ("ניהול עסק ללא רישיון") הוא לכל היוטר משני.

כאמור בשלב זה טרם הוגש כתוב אישום כנגד המבחן, אף טרם הוגש כתוב אישום כתוב כנגד מארגן המסיבה.

6. בדין שבפני לא הועלתה טענה כנגד עצם תפיסת ציוד הגבירה בשלב הראשוני, אלא, המחלוקת נסובה סיבוב השאלת האם עדין קיימת הצדקה להמשיך ולהחזיק בציוד הגבירה התפוס.

7. פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי יש לעורק איזון בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרסים הציבוריים שבמניעת עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם.

ראו לمثال בש"פ 7715/97 **חבר'ה נ' מדינת ישראל** (עמ' 18-17):

"תפיסה בפועל של הרכוש היא האמצעי הדrustי ביותר להשגת התכליות של האפשרות לחייב בעתיד. היא שוללת מן הבעלים שהוועמד לדין ובטרם נחרץ דינו את השימוש בכליל הרכב עצמו או באמצעות אחרים למשך תקופה זואת אמצעי ביטחון. הפגעה ברכשו של אדם על ידי נטילתיו ממנו על מנת להבטיח אפשרויות חילופין בעתיד היא פגעה ברכשו וקנינו ולפיכך יש לנתקות אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכליית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עקרון המידיות המקובל עליינו.

ראו גם רע"פ 1792/99 **גAli נ' משטרת ישראל**:

"המשך החזקת החפץ שנטפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה ומכאן עשויה שתילמוד חובה המוטלת על המשטרה, ועל בית המשפט בשbetaו לביקורת על מעשי המשטרה, לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכליית רואיה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעליים במידה העולה על הנדרש....".

8. בשים לב לחלקו המשני של המבוקש בכל הנוגע לאיורע, בשים לשלב הראשו בו מצוי התיק, ובשים לב שמערכת ההגירה דרושה לבקשתו לצורך המשך ניהול עסקו, הגעתו לככל מסקנה כי המשך החזקת הצדתו פגעה בלתי מידתית בקניןו של המבוקש ובפרנסתו.

9. לנוכח האמור לעיל אני מורה למשטרת ישראל להשיב לבקשתו את הצדתו זאת בכפוף לכך שה浼וקש יחתום על התcheinבות בסך 10,000 ₪, שלא להעביר את התפос או הזכיות בו לאחר ולהציגו בהליך חקירה או משפט ככל שיידרש, וזאת עד למתן החלטה אחרת.

10. העתק ההחלטה לצדים.

11. תיק החקירה ממtain לחידה הוחקרת בנסיבות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ו בטבת תש"פ, 12 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.